

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Dabija Gheorghe XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.12.2017 până la 15.10.2018;

Instanța de apel de la 08.11.2018 până la 18.02.2019;

Instanța de recurs de la 22.04.2019 până la 01.10.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 15 octombrie 2018, Gheorghe Dabija a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, și a fost liberat de răspundere penală conform art. 217 alin. (5) Cod penal.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gheorghe Dabija dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, acționând intenționat în perioada lunilor octombrie - decembrie 2016, prin înțelegere prealabilă cu Ion Suruceanu, Alexandr Bandur, Vladimir Negura, Petru Balan, Dumitru Ursu și Dumitru Ursu, au constituit o reuniune stabilă sub forma unui grup criminal organizat, cu repartizarea rolurilor între aceștia, în scopul distribuirii drogurilor pe teritoriul Republicii Moldova, inclusiv în diferite locuri de agrement, cu obținerea unui profit ilicit, rezultat din vânzarea substanțelor psihotrope, săvârșite în proporții deosebit de mari, în următoarele circumstanțe:

În perioada lunilor octombrie-noiembrie 2016, Gheorghe Dabija acționând conform rolului asumat în cadrul grupului criminal organizat, care consta în cumpărarea substanțelor psihotrope în cantități mari, pe care ulterior le realiza în cantități mai mici către diferiți distribuitori de substanțe psihotrope, a comandat prin intermediul lui Ion Suruceanu o cantitate de 1 500 pastile de culoare galbenă, cu formă de paralelipiped „MDMA”, pe care personal a achiziționat-o de la Alexandr Bandur, la prețul de 60 lei pentru fiecare pastilă.

În continuare în perioada indicată, Gheorghe Dabija urmărind obținerea profitului ilicit, a comercializat 400 de comprimate „MDMA” lui Dumitru Ursu, 150 de comprimate lui Dumitru Ursu, 200 de comprimate lui Victor Salajan și 150 de comprimate lui Petru Balan din care 20 de comprimate au fost comercializate lui Vladimir Negura, contra sumelor bănești ce variaua între 60-100 lei, pentru fiecare pastilă, care în final au fost distribuite diferitor consumatori de droguri, inclusiv în localurile de agrement „Lazy”, „Piano Bar” și „Luxor”.

La 17 noiembrie 2016, sub controlul organului de urmărire penală a fost efectuată achiziție de control, în rezultatul căreia de către martorul Andrei Cotorobai au fost cumpărate 17 pastile cu forma de paralelipiped, de culoare galbenă, cu imprimeul „AMG” de la Dumitru Ursu, la prețul de 3 000 lei, comercializate anterior acestuia de către Gheorghe Dabija.

La fel, la 07 decembrie 2016, sub controlul organului de urmărire penală a fost efectuată achiziție de control în rezultatul căreia de către martorul Andrei Cotorobai au fost cumpărate 3 pastile cu caracteristici asemănătoare după formă, lungime, imprimeu „AMG” de la cet., la prețul de 600 lei, comercializate anterior acestuia de către Gheorghe Dabija.

Potrivit rapoartelor de expertiză nr. 34/12/1 -R-6518 din 22.11.2016 și nr. 34/12/1-R-6720 din 30 noiembrie 2016, pastilele nominalizate care au fost realizate lui Dumitru Ursu și Dumitru Ursu, au forma de paralelipiped, de culoare galbenă, cu imprimeul „AMG”, conțin MDMA (3,4-methylendoiximetamfetamini) și se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, care conform *„Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în state în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”*, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79.

La 13 decembrie 2016, în rezultatul percheziției efectuate, la domiciliul lui Gheorghe Dabija amplasat în r-nul Criuleni, s. Ratuș, s-au depistat și ridicat 352 de pastile, care conform raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-163 din 13.01.2017, au forma de paralelipiped, de culoare galbenă, cu imprimeul „AMG”, conțin - MDMA (3,4-methylendoiximetamfetamini) și se atribuie la categoria substanțelor

psihotrope, care conform „Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2016, constituie proporții deosebit de mari, fiind bunuri interzise în circuitul civil.

Prin acțiunile sale intenționate Gheorghe Dabija, a comis infracțiunea prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, adică *procurarea, păstrarea, transportarea și distribuirea drogurilor, în scop de înstrăinare, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.*

2.1. Gheorghe Dabija la începutul cercetării judecătorești a depus în conformitate cu art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, prin înscris autentic o cerere, prin care a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii, prin care de a-1 recunoaște pe Gheorghe Dabija vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal și în baza acestui articol, de a-i aplica o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Procurorul, în susținerea apelului declarat a menționat că, instanța de judecată incorect a apreciat că în acțiunile inculpatului au fost întrunite condițiile prevăzute la art. 217 alin. (5) din Codul penal.

Mai mult, procurorul a indicat că, instanța de fond a apreciat probele unilateral în favoarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, soluția instanței de fond, cu referință la vinovăția inculpatului este pe deplin justificată, or, verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată la caz, instanța de apel consideră că vina inculpatul de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, adică *procurarea, păstrarea, transportarea și distribuirea drogurilor, în scop de înstrăinare, de către un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile inculpatului Gheorghe Dabija,*

declarațiile martorilor Andrei Cotorobai (vol. 2, f.d. 179-178, 181), Arsenie Dabija; procesul-verbal privind interceptarea comunicărilor telefonice din 05.12.2016 (vol.I f.d. 37-43); procesul-verbal privind interceptarea comunicărilor telefonice din 23.12.2016(vol.I f.d. 53-73); procesul-verbal din 08.12.2016, în baza căruia a fost efectuată măsura specială de investigație - investigația sub acoperire (vol.I f.d. 108-109); procesul-verbal din 18.11.2016, în baza căruia a fost efectuată măsura specială de investigație - urmărirea vizuală (vol.I, f.d. 112); procesul-verbal din 18.11.2016, în baza căruia a fost efectuată măsura specială de investigație - achiziția de control în cadrul căreia investigatorul sub acoperire, a achiziționat 17 pastile „extasy” pentru care a achitat suma de 3000 lei și 3 pastile „extasy” contra sumei de 600 lei (vol.I f.d. 117-118); procesul-verbal din 17.11.2016, în baza căruia au fost cercetate bancnotele în sumă de 3000 lei (vol.I f.d. 121-125); procesul-verbal din 17.11.2016, în baza căruia au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile video (vol.I f.d. 135-146); procesul-verbal din 07.12.2016, în baza căruia a fost efectuată măsura specială de investigație - urmărirea vizuală (vol.I f.d. 156); procesul-verbal din 07.12.2016, în baza căruia a fost efectuată măsura specială de investigație - achiziția de control (vol.I f. d. 163); procesul-verbal din 07.12.2016, în baza căruia au fost cercetate bancnotele în sumă de 600 lei (vol.I f. d. 160-162); procesul-verbal din 07.12.2016, în baza căruia au fost interceptate și înregistrate comunicările și imaginile video (vol.I f. d. 177-187); procesul-verbal de ridicare din 09.11.2016 (vol.I f.d. 195); procesul-verbal de ridicare din 09.11.2016, în baza căruia au fost ridicate 17 comprimate, cu formă dreptunghiulară, de culoare galbenă, cu inscripția „AMG” (vol.I.f.d. 197); procesul-verbal de percheziție din 17.11.2016, prin care au fost ridicate 350 pastile de „extasy”, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope (vol.I.f.d. 201-203); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.12.2016 (vol I, f. d. 222-225); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 20.12.2016 (vol.I, f.d. 237-238); procesul-verbal de percheziție din 13.12.2016 (vol.I, f.d. 246-249); procesul-verbal de percheziție din 13.12.2016 (vol.II, f.d. 6-8); procesul-verbal de percheziție din 13.12.2016(vol.IV, f.d. 139-142); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-7482 din 30.12.2016(vol.II, f.d. 29-33); raport de expertiză nr.34/12/1-R-7492 din 30.12.2016 (vol.II, f.d. 40-44); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-163 din 13.01.2017 (vol.II, f.d. 52-56); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-118 din 11.01.2017 (vol.II, f.d. 64- 67); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-7511 din 30.12.2016 (vol.II, f.d. 76-80); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-6518 din 22.11.2016 (vol.II, f.d. 87-90); raport de expertiză nr.34/12/l-R-6720 din 30.11.2016 (vol.II f.d. 98-100); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-7501 din

30.12.2016 (vol.II, f.d. 108-111); raport de expertiză nr. 34/12/l-R-207 din 17.01.2017 (vol.II, f.d. 126-129).

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, probele administrate în cursul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și a instanței de apel demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și în temeiul art. 217 alin. (5) Codul penal, a fost eliberat de răspundere penală.

Conform art. 217 alin. (5) Cod penal, persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat, cu certitudine, că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor prin indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, or, inculpatul potrivit procesului-verbal de audiere bănuitului, imediat după reținere a declarat că dorește să conlucreze cu organul de urmărire penală, să contribuie la descoperirea infracțiunii, este dispus să participe la toate acțiunile procesuale, care se impun în legătura cu această infracțiune și a solicitat să fie asigurată protecția lui personală în conformitate cu prevederile legale. Tot el, imediat după reținere a fost audiat și a recunoscut vinovăția, indicând la sursa provenienței substanțelor ridicate, a relatat numele persoanelor de la cine a procurat, și anume Ion Suruceanu și Alexandru Bandur.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, organul de urmărire penală nu cunoștea despre implicarea lui Ion Suruceanu și Alexandru Bandur în activitatea criminală, aceasta devenind cunoscut din momentul audierii lui Gheorghe Dabija în calitate de bănuit.

Totodată, instanța de apel a indicat că prin ordonanța procurorului a fost dispusă aplicarea față de Gheorghe Dabija măsura de protecție prevăzută de art. 13, 14 al Legii nr.105-XVI (vol.IV f.d. 18- 19), în motivarea soluției, s-a menționat că, în

cadrul audierilor Gheorghe Dabija a depus declarații privitor la infracțiunea investigată, care se clasifică infracțiune gravă, declarațiile depuse de numit constituie probe concludente în descoperirea infracțiunii și din care motiv în privința sa ar putea fi aplicată violență pe motiv că a depus declarații, fapt ce permite întemeiat de a presupune că viața, sănătatea și proprietatea lui Gheorghe Dabija pot fi puse în pericol.

Astfel, instanța de apel a relatat că, inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor prin indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor, care au contribuit la săvârșirea infracțiunii și anume acestea s-a dovedit a fi: Ion Suruceanu și Alexandru Bandur.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că, temei de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de fond în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu sunt, iar din conținutul sentinței se atestă o motivare amplă și detaliată asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, și anume ce ține de aplicabilitatea în privința inculpatului a prevederilor art. 217 alin (5) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceiași instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor, procurorul susține că, instanțele de fond eronat au interpretat normele legale, or, inculpatul nu s-a prezentat benevol în fața organelor de drept, în privința acestuia au fost efectuate mai multe acțiuni procesuale.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia expusă în referință de către avocatul Ludmila Spînu în numele inculpatului Gheorghe Dabija, prin care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În prezenta cauză, Colegiul penal lărgit conchide că, și-au găsit confirmarea temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În această ordine de idei Colegiul penal lărgit subliniază că, prima instanță liberează de răspundere penală pe inculpatul Gheorghe Dabija recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal în temeiul alin. (5) al art. 217 Cod penal, care prevede că, *persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.*

Instanța de apel a menținut sentința și a respins ca fiind nefondat apelul declarat de către procuror.

Lecturând decizia instanței de apel care a menținut sentința primei instanțe, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, instanța de apel eronat a respins apelul declarat de către procuror fiind examinat pur formal, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel.

Motivându-și soluția, instanța de apel doar a preluat motivarea instanței de fond, mai mult, aceasta a formulat răspunsuri evazive și neclare.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel respinge cererea de apel declarată de către procuror, fără a da un răspuns clar argumentului indicat de către acesta cu referire la faptul că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite condițiile prevăzute la alin. (5) al art. 217 Cod penal, și anume inculpatul nu s-a prezentat benevol la organul de urmărire penală, iar organul de urmărire penală a efectuat un șir de acțiuni pentru ca ultimul să fie deconspirat.

Așadar, Colegiul penal lărgit remarcă că, instanța de apel urma să dea o explicație motivată în acest sens și să clarifice dacă argumentele indicate mai sus pun în imposibilitate sau după caz în posibilitatea liberării de răspundere penală a inculpatului.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar reiterează că, caracterul benevol se exprimă prin absența unei situații în care persoana respectivă se vede nevoită să predea substanțele interzise prin lege reprezentanților organelor de drept, deoarece acestea, într-un fel sau altul, vor fi confiscate. Dimpotrivă, persoana în cauză avea posibilitatea reală de a le deține și de a dispune de ele în continuare, însă le-a predat benevol. În același timp, nu contează din ce motive a hotărât persoana să predea mijloacele narcotice: din proprie inițiativă sau la sugestia părinților, la sfaturile rudelor, prietenilor etc. În cazul reținerii persoanei, precum și al desfășurării acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, predarea acestor substanțe la solicitarea persoanei responsabile, care desfășoară acțiunile menționate, nu poate servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Dat fiind faptul că, prima instanță nu a dat un răspuns acestui argument, sarcina revenea instanței de apel la examinarea apelului declarat de către procuror.

Astfel, instanța de apel a dat un răspuns evaziv fără a intra în esența problemei și fără a argumenta în condițiile legii procesual penale soluția adoptată, prin ce a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit reiterează că, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, or, potrivit jurisprudenței constante a Curții de la Strasbourg, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei* (2003) §37, *Kuznetsov și alții c. Rusiei* (2007) §85).

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, la pronunțarea asupra motivelor indicate în cererile de apel, instanța de apel urmează să țină cont de jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk c Olanda* (1994) §61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit, constatând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, casează total decizia Colegiului penal

al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, în cauza penală în privința inculpatului *Dabija Gheorghe XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac, publicată integral la **01 noiembrie 2019**.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Dumitru Mardaro

Maria Ghervas

OPINIE SEPARATĂ

a judecătorului Ion Guzun

(Conform art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală, pe cauza penală în privința inculpatului Gheorghe Dabija)

01 octombrie 2019

mun. Chișinău

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni, sediul Dubăsari din 15 octombrie 2018, Gheorghe Dabija a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, și a fost liberat de răspundere penală conform art. 217 alin. (5) Cod penal.

2. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii, prin care de a-1 recunoaște pe Gheorghe Dabija vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal și în baza acestui articol, de a-i aplica o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani. Procurorul, în susținerea apelului declarat a menționat că, instanța de judecată incorect a apreciat că în acțiunile inculpatului au fost întrunite condițiile prevăzute la art. 217 alin. (5) din

Codul penal. Mai mult, procurorul a indicat că, instanța de fond a apreciat probele unilateral în favoarea inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2019, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6 și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță, într-un alt complet de judecată. În motivarea cerințelor, procurorul susține că, instanțele de fond eronat au interpretat normele legale, or, inculpatul nu s-a prezentat benevol în fața organelor de drept, în privința acestuia au fost efectuate mai multe acțiuni procesuale.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

Am semnat cu respect hotărârea menționată, dar nu sunt de acord cu soluția adoptată, astfel, având o altă opinie asupra soluționării recursului ordinar declarat.

Susținând opinia separată, mă voi expune detaliat asupra tuturor motivelor invocate cât și circumstanțelor de drept.

Astfel, subliniez că, recurentul în textul recursului declarat își exprimă în mare parte dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, în acest sens susțin că, la această etapă instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

De asemenea, subliniez că verificând circumstanțele de drept, constat că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat a dispus liberarea de răspundere penală conform art.

217 alin. (5) Cod penal a inculpatului care se face vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal.

Cu referire la argumentele invocate de către procuror în recursul ordinar declarat prin care acesta își manifestă dezacordul cu soluția și motivarea instanței de apel prin care a menținut soluția primei instanțe de încetare a procesului penal în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal pe învinuirea adusă inculpatului în baza art. art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, invocând precum că inculpatul Gheorghe Dabija nu întrunește condițiile de aplicare a dispozițiilor art. 217 alin. (5) Cod penal, deoarece în opinia acestuia, inculpatul nu s-a prezentat benevol la organul de urmărire penală și până a fi reținut a fost documentat o perioadă îndelungată, consider că sunt neîntemeiate și nu constituie decât opinia subiectivă a recurentului. Or, instanța de apel just a conchis că inculpatul Gheorghe Dabija a contribuit activ la descoperirea infracțiunii de circulației a drogurilor, prin divulgarea persoanelor, indicarea sursei de procurare a drogurilor, proveniența substanțelor ridicate cât și numele persoanelor de la care le-a procurat.

Mai mult, acesta benevol prin cerere a manifestat acordul de a colabora cu organele de drept, iar acțiunile de colaborare au fost confirmate prin probele reflectate și apreciate în decizia instanței de fond însușite și de instanța de apel.

Totodată, remarc că, aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, este posibilă în cazul în care există una din două condiții, și anume:

1) *predarea benevolă de către persoană a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora sau*

2) *acțiunile active care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor unor astfel de substanțe, manifestate prin următoarele modalități alternative, autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii.*

În acest sens, subliniez că acestea sunt două modalități alternative și pentru a fi aplicabil alin. (5) al art. 217 Cod penal nu este necesară prezența cumulativă a acestora.

Așadar, susțin poziția instanței de apel care corect a reținut că inculpatul Gheorghe Dabija întrunește a doua condiție necesară pentru aplicare art. 217

alin. (5) Cod penal, motiv din care instanța de recurs ordinar urma să respingă criticile procurorului în acest sens.

Concluzionând, remarc că atât sentința de încetarea a procesului penal cu liberarea de răspundere penală a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, cât și decizia prin care a fost menținută sentința, sunt motivate suficient, în conformitate cu prevederile art. 6 al Convenției Europene, dar și jurisprudența Curții de la Strasbourg.

Astfel, țin să remarcăm că, Înalta Curte a menționat că efectul art. 6 § 1 CEDO este, inter alia, de a plasa „tribunalul” sub o obligație de a proceda la o examinare corespunzătoare a pledoariilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia propria apreciere a acestora sau constatarea, sunt oare ele relevante pentru hotărârea sa, având în vedere că Curtea Europeană nu este în poziția să examineze dacă acele argumente au fost într-un mod adecvat luate în considerație (*a se vedea Perez v. France [GC], no. 47287/99, § 80, ECHR 2004-I, și Buzescu v. România, no. 61302/00, § 63, 24 Mai 2005*).

Subsecvent, întru unificarea practicii judiciare ca instrument important al înfăptuirii justiției, indic o altă decizie a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 noiembrie 2018 cu nr. 1ra-1700/2018, caz similar, la care Curtea a ajuns la poziția susținută de către mine în această opinie.

În acest sens, menționez relatările Curții Europene pentru drepturile omului, care a indicat că, jurisprudența trebuie să fie unitară și constantă în special la nivelul instanței supreme trebuie evitate deciziile contradictorii și asigurată coerența jurisprudenței (*CtEDO, Beian c. României, 2007, para. 39*).

Jurisprudența clară a instanțelor în sensul confirmării pentru alte persoane aflate într-o situație similară cu cea a reclamantului a unui drept prevăzut de legislația națională constituie o speranță legitimă (*CtEDO, Beian c. României, 2007, para. 51; Weissman c. României, 2006, para. 58*).

Curtea de la Strasbourg a arătat că nu ei îi revine sarcina de a unifica într-un anumit fel jurisprudența instanțelor naționale, dar autorităților din acest motiv nu este admisibilă existența unor hotărâri divergente la nivelul celei mai înalte jurisdicții care are chiar atribuții de unificare a jurisprudenței.

Reiterând cele expuse, conchid că, recursul ordinar înaintat de către procuror urma să fie respins ca fiind inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, or, în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal, inculpatul Gheorghe Dabija urmează

să fie liberat de răspundere penală cu încetarea procesului penal în privința ultimului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal

Pronunțată integral la *01 noiembrie 2019*.

Judecătorul
Curții Supreme de Justiție

Ion Guzun